عربیا
دیمشدر تنکم قال الله تعالی سوره زمرده بیوردر قرآنا عربیا غیر ذی عوج یعنی حق جل وعلا قرآن جلیل الشانی عربی اولمق ایله عیب سز
و خللدن و نقصاندن اکریلکدن منزه و سلامت ایله وصف ایتمش و وقف ساکنه حرکت ادخال ایدوب و مقصوره مد و ممدودی
قصر ایدوب و لفظی تمدید ایله معناسنه اشتباه کلدیره جک تبدیل اخفا ایدوب بالجمله کلمات قرآنیه‌یی صیغه‌سندن اخراج وجه اوزره قراءت
قرآن ایتمک فرقان کریمی نهج قویم مستقیمدن طرف اعوجاجه اماله اولمغله حرام اولمغله ناشی قاری تفسیق و تنویب سامع آثم اولمغله کبار
شافعیه‌دن امام نووی تبیان اسمیله مسمی اولان کتابنده قاضی القضات شافعیه‌دن حاوی نام تألیفنده نقل ایتمشدر و قال الزیلعی
رحمه لا یحل الترجیع فی قراءة القرآن و لا التطریب فیه و لا یحل الاستماع الیه لان فیه تشبیها بفعل الفسقة فی حال فسقهم و هو التغنی و امام
زیلعی رحمة الله علیه دیدکه قرآنده ترجیع و انده تطریب جائز دکلدر و انی دکلمک حلال اولمز زیرا انده فسقه‌نک حال فسقلرنده فعللرینه بکزه‌
مک واردر انده اولان حال ایسه اول تغنیدن عبارت اولنور دیمشدر تنکم سابقده بیان اولنمشدر و قال فی التاتارخانیة التغنی بالقرآن و الالحان
ان لم یغیر الکلمة عن مواضعها بل یحسنه بتحسین الصوت و تزیین القراءة فذلک مستحب عندنا فی الصلوة و خارجها و ان کان یغیر الکلم
عن مواضعها یوجب فساد الصلوة لان ذلک منهی عنه و صاحب تاتارخانیه دیمشدر که تغنیک کلمات قرآنیه‌یی مواضعندن اخراج تزیین و تحسین ایدکی
صلاتده و خارجنده حسن صوت ایله قرآن اوقومق مستحبدر بزم ائمه‌مز قتنده شول شرط ایله که انده بر حرف بر حرفه و بر کلمه بر کلمه‌یه مزید و نقصان
حروفده زیاده و نقصان طاری اولمیه و اکر اولورسه تجویددن اخراج ایدرسه ولکن کلمات و حروفده مراعات نظمده صرف ایلرسه استحبابی کراهته مبدل
اولوب افساد صلوة اولمسی تصریح اولنمشدر و قال التورپشتی رحمه القراءة علی الوجه الذی یهیج الوجد فی قلوب السامعین و یورث الحزن و یجلب الدمع
مستحبة ما لم یخرجه التغنی عن التجوید و لم یصرفه عن مراعاة النظم فی الکلمات و الحروف فاذا انتهی الی ذلک عاد الاستحباب کراهیة و امام تورپشتی
علیه الرحمة قلب سامعده حالت حزن اولوب و جلب دمع و ایراث حزن ایدن کلمات قرآنیه تجویددن اخراج ایتمین تغنی مستحبدر دیمشدر و
الاستحباب کراهته مبدل اولور ایمدی جمیع موقفلرک اتقانی و جمله حرفلرک حقلرینک اداسی وجهلرینک عرفانی بیلمک سکا لازم و واجبدر
خصوصا قرآن عظیم کلامیدر لفظلرینی بیلمک و لساننده برکتک اهم مهمات و الزم واجباتدندر کوقلده و غیر نماز صحیح اولمیجق مقداری
قرائت کناهدر و روشن اولور معلوم و مختصردن نجات و فتنی معاصیدن امان اولوره اما الذی احدثه المتکلفون و ابدعوا لم یقرون
بمعرفة الاوزان و علم الموسیقی فیأخذون فی کلام الله تعالی مأخذهم فی النشید و الغزل و المثنویات حتی لا یکاد السامع یفهم من کثرة
النغمات و التقطیعات فانه من اشنع البدع و اسوء الاحداث فی الاسلام اما شول دین اسلامده حادث اولان بدعتلری بیلک هو متکلفلرانی
انکار ایلمک خصوصا موسیقی شناسلرین نشید و غزل و مثنویده اندکلری نغمات تقطیعات اشیدن الفاظی تمیز و معناسنی ادراکدن
عاجزدر اول وجه اوزره قرائت قرآن ایتمک اسلامده احداث اولنان بدعتلرک اشنعیدر و تری ادنی الاقوال و اهون الاحوال فی ان توجب
علی السامعین التکبیر بان یقال هذا منکر بالفعل و علی التالی التعذیر و قال النووی فی التبیان قال قاضی القضات فی کتاب الحاوی القراءة
بالالحان الموضوعة ان اخرجت لفظ القرآن عن صیغته بادخال حرکات فیه و اخراج حرکات منه او قصر ممدود او مد مقصور
و تمطیط یخفی به اللفظ و یلتبس المعنی فهو حرام و یفسق به القاری و یأثم به المستمع لانه عدل به عن نهجه القویم الی الاعوجاج و الله تعالی
یقول قرآنا عربیا غیر ذی عوج صاحب الطریقة علیه الرحمة ذکر شیدیکم علما بعض ایدوب تغنی اولان بعضلره دخل ایدر دیو یوطن اولنید
بلکه کلام سلفدن بعض علماء علامک در اما المرشد کی زمانمزده تغنیده فاشی اولان مفاسدی کوره‌لردی زیاده سیله تهدید لو خوف
اولنایدی غناده اولان بدعتلرک ضعفادن ذم ایدوب احوال بیلملرده تنبیه و طریق اسلام علیه توبیخ ایدر دوردی زیرا هرکس
فعلی معیار شرعیله عیار اولنور معلوم اولدی فلذلک ائمه مالکی صفاتندن کوره حکم ورمک موجب شریعت شریفه مقتضاسی

منتهی

منتهی درالمز حنفیه‌ده تغنیک فحشی ذکر ایدوب فارغ اولدقدن صکره ائمه مالکیه و شافعیه و حنابله‌ده اولان اقوالک
احوالاتی اسناده جهیل شروع ایدوب کبار شافعیه‌دن امام نووی علیه الرحمة تبیان اسمیله مسمی اولان کتابنده قاضی القضات شافعیه‌نک
حاوی نام تألیفنده بیوردکه تمطیط فاحش و تغییر زاید ایله قرآن اوقومق اجماع علما ایله حرامدر و اولو الامره لازمدر که اول
شکل تغنی اوزره تلاوت ایدنلری زجر و تعذیر ایتمک و انلره اذن توبه ویرمک و سامعینه و هو متکلفلرینه انکار ایلمک واجبدر
انتهی کلامه زیرا حق جل و علا قرآن جلیل الشانی عربی اولمق ایله و اعوجاجدن منزه و سلامت ایله توصیف ایتمشدر لکن حروف ساکنه‌یه
حرکت ادخال ایدوب و مقصوره مد و ممدودی قصر ایدوب و لفظی تمدید ایله معناسنه اشتباه کلدیره جک مرتبه اخفا ایدوب بالجمله
کلمات قرآنیه‌یی صیغه‌سندن اخراج وجه اوزره قراءة قرآن ایتمک قرآن کریمی نهج قویم مستقیمدن طرف اعوجاجه اماله اولمغله حرام اولوب اوقیان
و دکلیین کنهکار اولورلر و انی دکلمک حلال اولمز زیرا انده فسقه‌نک حال فسقلرنده فعللرینه بکزه‌مکلک واردر دیمشدر فاذا تقرر
هذا فالمراد بالتغنی فی حدیث الوعید انما الجهر و الاعلان و الافصاح فیما یحتاج الیه و یؤده و فی موضع التفسیر للتغنی فی الحدیث
الاخر پس فحکم شراح کبار قتنده حدیثی آخرینده و تغنیدن مراد شریفلری یا تحسین صوت ایله وقت احتیاجده جهر ایله تغنی اظهار ایله
سوزنی فصاحتله سویلمکدر و یاخود تجوید و ترتیلدر دیوب تغنیک معنای مشهوری مقصود اولمدوغنه تغنیدن قطع نظر تحسین صوت ایله
تلاوت ایتکسزین قرائت قرآن ایدن معاتب اولدیغی ناشی اولمشدر زیرا احسن صوت ایله تلاوت ایتملر صلاتده و خارج صلوتده مطلوبدر
و ذکر اولنان تغنی اشعار ایله اولان تغنیدر تنکم حدیث آخرده بیان اولنمشدر ابو هریره‌نک حدیثنی بخاری روایت ایدر و سعدک حدیثنی
امام احمد و ابو داود و حاکم و ابن حبان روایت ایدر و ابو امامه‌نک حدیثنی حاکم روایت ایدر و بعضلر دیدیلر که معناسی من لم یجهر به دیمکدر
و حدیث آخرده انکار مفسر کلدوکی بو معنای تأیید ایدر و اما الاستغناء بالقرآن عن الاشعار و احادیث الناس و قد ورد التغنی بهذا المعنی
و انا بو ذکر اولنان قسم اشعار ایله تغنیدر اما قرآن ایله و نعت رسول الله و حض ترغیب و ترهیب متعلق اشعار ایله بلا لحن حسن
صوت معناسنده اولورسه اکثر قتنده جائز و قرآن عظیم الشان تلاوتنده غیریده در قراءتده تغنی مخارج حروف اشباع و ترتیل
و تجوید خلل ویرمک ایله مشروط و مقید اولوب قاعده اصول رعایت لحنه مؤدی اولمق لازمدر لیس حدیثنده معنای تغنیدن مراد
وارده اولدی بو برخصوص تغنی اولور که علم ادوار اصطلاحی اوعازمن لم یتغن فی القرآن حدیثندن مراد وقوع تغنیدر سابقا
بیان اولنمشدر انده [illegible] حروفده زیاده و نقصان طاری اولمیه و کیفیات حروفده حرکات و سکنات و مدات دیو تعبیر اولنسه بر نسنه نقص
اکسیلوب و اکر اولورسه تجویددن اخراج لحن جلی حرامی مشتمل اولورسه معصیت اولوب استحباب کراهته مبدل اولور اول تحریم
فانه زین للقرآن الا سماع مع حسن الصوت و اما فی حدیث ما اذن الله فاحد هذه الوجوه مع زیادة تحسین الصوت بل هو اولی الوجوه فی
هذه روایت حسن الصوت و یاخود تجوید قرآنده مخارج حروفده رعایت ایتملردر روشن دیوب عند الله مواقع قبولدن کنایه‌دیر عند الله
اذن و نغمه کبی بر کلام واقع اولمز و اذن اصلنده متکلم حاجبی قولا عن طوغوندر انک دیدوکی انسوک ایچون تغنیک معنای مشهور
مقصود اولمدوغنه تغنیدن قطع نظر تحسین صوت معناسنده اولان تغنی مستحبدر که حضرت رسول الله قرآن کریمی قرائتده و کوزل
اصواتکزی تزیین و تحسین ایدک دیو بیوردی و الحاصل اولی اولان وجه اوزره حسن صوت ایله قراءت اولمق مستحبدر دیو تورد
اولنمشدر و هذه الوجوه ذکرها الامام التورپشتی رحمه و اکمل الدین فی هذه الاحادیث و الله تعالی اعلم بو ذکر اولنان اوج وجه امام
تورپشتی رحمه الله علیه بو وجهله بیان ایتمشدر اکمل الدین رحمه علیه و حدیث شریفلری شرحنده بو وجه اوزره بیان ایتمشدر الله تعالی
حضرتلری جمیع امورده طوغروسنی بیلور **الثامن عشر** افشاء السر و آفات لساندن اون سکزنجیسی کیشی اخرک سرنی افشا ایتمکدر
بو حدیث شریفی ابو داود سننده تخریج ایتمشدر عن جابر رضی الله عنه ان رسول الله علیه السلام قال المجالس بالامانة الا ثلثة

Copyright King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)